

JAROSLAV TESAŘÍK

Pan Tesařík, náš milý a optimistický pamětník, jehož vyprávění nás velice zaujalo a nadchlo, se narodil 28. 9. 1925 a pochází z Dubu nad Moravou. Strávil zde celý život - chodil do místní školy, založil rodinu, vychoval děti a žije zde dodnes.

Poukazuje na to, jak se svět během jeho života proměnil. Dříve např. na vesnici bývala maximálně dvě auta, většinou pro doktory. Soukromé vlastnictví auta bylo vzácné, na rozdíl od současnosti, kdy má auto snad každý, on navíc pamatuje ještě povozy tažené voly.

Pan Tesařík se chtěl vyučit zámečníkem, to byla jeho vysněná profese, ale na doporučení svého otce se v Přerově vyučil obchodníkem.

Na počátku války byl nasazen na nucené práce do Rakouska a musel opustit rodnou ves a rodinu. Panu Jaroslavovi a dalším se odtamtud podařilo utéct, ale museli se vrátit. Přes velké útrapy a nedostatek i na tuto dobu rád vzpomíná.

Během války se dostal ke své vysněné profesi zámečníka (práce prodavače ho nikdy nebavila), zdokonalil se v německém jazyce, potkal spoustu nových přátel. Často s nimi chodil do kina - promítaly se různé filmy, ale především to byly filmy válečné a tzv. propagační, jejichž posláním byla propagace německé ideologie - zjednodušeně řečeno šlo o to, že i když Německo prohrávalo, prostřednictvím těchto filmů byl veřejnosti vnucován opak.

Konec války prožil pan Tesařík doma se svou milovanou rodinou. Lidé se na konec války připravovali, navzájem se podporovali a pomáhali si, shromažďovali skromné zásoby jídla, schovávali např. i suché kousky chleba, protože mouka už nebyla k dostání.

Rodina Tesaříkova měla obavy z toho, že by jejich dům mohl být napaden, nacházel se totiž na okraji obce, proto odvezli nábytek k příbuzným a před bombardováním se s ostatními skryli ve sklepě dubského kostela.

Po válce se vrátili k běžnému životu - práci a budování nového domova. Pan Tesařík se oženil a vychoval dvě děti, které také žijí v Dubu nad Moravou a vzájemně se pravidelně navštěvují. Začal se věnovat také svým koníčkům, jezdil na kole a tato záliba ho provázela celým životem. Jeho život lze vůbec přirovnat k cestě plné nástrah a překážek, které bylo třeba neustále překonávat.

Letos bude panu Tesaříkovi už 94 let a i v tomto pokročilém věku je stále velmi činorodý - rád jezdí vlakem, a to i za hranice České republiky, několikrát se vrátil do Rakouska, kam byl za války nasazen na nucené práce, a nedávno se vydal jen tak sám na výlet do Vídně.

Pan Tesařík si získal náš velký obdiv. Je to člověk, který si po všem, co prožil, dovede vážit obyčejných věcí a rád vzpomíná na všechno, ať dobré či zlé. Svým vyprávěním dovede zaujmout každého posluchače.

